

TURUN YLIOPISTON
SAVO-KARJALAINEN
OSAKUNTA r.y.

Rehtorinpellonkatu 4-6
20500 Turku
Puhelin 328 391

KÄR

1/89

ISSN 0786-0315

TURUN YLIOPISTON
SAVO-KARJALAINEN
OSAKUNTA r.y.

Rehtorinpellonkatu 4-8
20500 Turku
Puhelin 328 391

-2-
Käenpesä 20.04.89
Hyvissä voimissa

KÄENPIIKA saapui hyvissä
ajoissa tänä keväänä, mut
nyt tulee **K'A'K**-tuo
perässä kukkuja, SKO:n
korvienkaunistus.

K'A'K havaittiin en-
sinmäisenä itäisessä Turussa.

Havainnon tekivät:

Kasimir Koistinen (virk.vap.)

Petteri Kiesiläinen

Mari Nupponen

Jaana Tikkinen

Helena Halttunen

Mikko Laurikainen

&

Orvokki ja Ossi Osakuntalainen

Lukijani, kerronpa Sinulle pienen tarinan:

Oli synkkä ja myrskyinen yö. Jossain kajahti laukaus: minua pyydettiin päätoimittelemaan Käkeä. Kuinka olisin voinut kieltäytyä, kun kerran kauniisti suostuteltiin. Tässä istun - Gott hilf mir.

Syistä, joihin en ole päässyt vaikuttamaan, en ole päässyt vaikuttamaan, en ole savokarjalainen. Sen tähden en voi suuremminepustella maakuntajuttuja, eli se jää pitkälti Sinun tehtäväksesi. Sen sijaan voin kirjoitella jotain muuta, sellaista, jota ei välttämättä ole ennen paljolti esiintynyt. Vaikka satuja tai muita hupaisia tarinoita, joskus saatan väsäätä runonkin. Haluaisin, että Sinäkin kirjoittaisit monipuolisia ja uudenlaisia juttuja. Julkaisen mielusti tuotoksesi, sillä rakastan aivan samoja asioita kuin Sinäkin: sienestystä ja sianhoitoa, kuviokelluntaa ja kuuhulluutta.

Aion yrittää tehdä lehdestämme sellaisen, että Sinulla olisi mukavaa lukiessasi sitä kannesta kanteen. Kaikkia en voi miellyttää - en edes yritä - kunhan edes Sinua miellyttäsin. Ja muistathan, että parhaiten voit vaikuttaa sisältöön kirjoittamalla itse.

Sinun
pitkäaikaisin
päätoimittaja

”On hyvä työskennellä,
kun tietää, että jokainen painotyö valmistetaan painokuntoon yksilöllisesti — ammattitaito painaa paljon!”

ABI-INFO eli RISTIRETKI

RAJA-KARJALAAN

Urhea ritari ja hänen aseunkanta-
jansa lähtivät vanhalla sotaratsulla
liikenteeseen pahimpien uuden vuoden
höyryjen haihduttua. Kauroja meni
ruokkasti ja peräruiskukin oli tarpeen
(jäänestodine), jottei korkea sotaratsu
olis aivan kangistunut (pieniä nihkeyt-
tä siltikin esiintyi varsinkin ylämäissä).
Ristiretki jatkui läpi kylmän Pohjolan
Pohjois-Karjalan perukoille, jossa ritariin
ottivat yhteyttä jo käännytettyyn
alkuarukkaaseen. Tämän kestityksen
ja yönsijan jälkeen matka jatkui
ensimmäisten käännyttävien luo.

Ristiretkeläiset kohtasivat toisen,
etelän suurimman kauppapaikasta
tulleen ristiretkikunnan, jonka kanssa
he aloittivat kilpalaulannan ja kää-
nnytyksen pekanoiden kestoudessa.
Samoiltaan Raja-Karjalan saloilla
he poikkesivat myös jousilemiin, joka
kuitenkin oli niin pyhä paikka ettei
sitä voinut nähdä...

Seuraavaksi yöpaikakseen retkue valitsi
 käännyttelyn aatelisen kotilinnan, jossa pyöreän
 pöydän ääressä perustivat salaseuran
 "KANA C". Liittymisrituaalien jälkeen ja
 korttipelin salaisuuksien avaututtua he
 läksivät kortteja yön myöhäisille hetkille
 saakka.

Tokiois-Karjalan pääkauppapaikassa urhea
 ritari retkue aloitti jälleen käännytyksen.
 Eränsä kohteessa retkue sai innostuneelta
 palautetta ja yksi pakana kääntyi oikeaan
 luokkaan. He luovuttivat tälle pergamentti-
 käärön joka opastaisi häntä ekymästä
 oikealta tieltä. Illan pimeässä
 salaseura lähti kieverikielokulle jonka
 kuluessa satti virtasi...

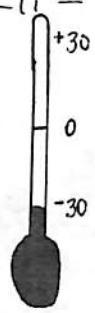
Seuraavan päivän saarvaamisen
 jälkeen väsyneet retkut suunnasivat
 kohti kummosen sään kaupunkia
 (= Mik'kei, sarvol. huom.) ja kartanoa,
 jossa renki jussi kyni kullattua
 kanaa. Koitti ristiretken viimeinen
 ilta ja ritarimme totesivat, että
 on aika kohottaa melja onnistuneen
 Raja-Karjalan tournien kunniaksi.
 Itke asiasta menestys oli niin hyvä,
 että oli aihetta kohottaa toinenkin
 melja. Taisivatpa he kohottaa kolmannenkin?
 Kertomukset siitä mitä sen ehtoon
 aikana tapahtui on visusti talletettu
 ritaristomme salaiseen arkistoon.
 Voimme vain arvailla..?

TAPANINPÄIVÄN AJELU OSAKUNTALAISITTAIN

SALDO:

26.12. klo 14.00 Kuopio FreeTime
 -"- klo 17.00 -"- Harrison
 -"- klo 18.00 -"- Kultainen Noutaja
 -"- klo 19.00 -"- SAMPO
 -"- klo 22.00 -"- SÄKEISKA
 -"- klo 24.00 -"- ØØ7
 -"- klo 2.00 -"- PUJONMAAKS

27.12 klo 12.00 -"- Asemaravintola
 -"- klo 14.00 Iisalmi Olvin Panimo
 -"- klo 17.00 -"- Sandels
 -"- klo 19.00 Juankoski Niskakoski
 -"- klo 20.00 -"- Pataruukki

Kiitämme sponsoreitamme:
 Hammarin Vasara ja Alasin, Piippola
 Hentusen Huolto ja Tarvike, Varkaus
 Juhana Pokat ja Pukimo, Tervo
 Kajalan Leipä ja Metalli, Kuopio
 Niskasen Nisu ja Pulla, Kuopio
 Sirkkan Fysik. hoitolaitos, Kuopio
 Timi Suokas, suorituksia, Iitti
 Tikkusen Tina ja Tunkakuppi,
 Turusen Pysy ja Patruunat & Co, ^{Kajaani} Juankoski
 sekä Nykäisen Tiina

-7-

SIISKYKKÄMÄÄN, KYKKÄMÄÄN, JOKA AAMU SÄNNÄTÄÄN...

Mikä saa 50:nen akateemista ahjoa käyvää ihmislasta istumaan bussiin, jota ohjaa puolikalju kaasuhullu ?!

Mikä saa saman porukan hortoilemaan kuin aivoton Otto-koira ,Lappeenrannan metikössä puukepit kainalossa !?!

NO TIETENKIN KYKKÄN AKATEEMISET MM-KISAT!

Sinne sitä Lappeenrantaan ajettiin. Helvetin liekkejä uhmaten. Perillä odottivat Karjalan lumiset maisemat. Hmm... joku idiootti oli kylläkin pilannut tämän idyllin heittelemällä hiekkaa sinne tänne (mm. pelikentille). Mutta mitäs me pienistä kauneusvirheistä. Pääasia, että mailat olivat mukana ja pelaajat heitokunnossa.

JA ME KYKKÄTTIIN !!!!!

Kukin joukkue omalla tahollaan. Kartut lensivät kuin tulitikut. Ikävä kyllä, kyykäpalikat olivat haluttomampia yhteistyöhön. Mieleeni nousee monia kysymyksiä.

Oliko huippukunto ajoitettu edelliseen kisaan (SKO-open), jolloin Kohmaorvokit saavuttivat mestaruuden SKO III:n sijoittuessa toiseksi sekä Kohmien voittaessa oman sarjansa? Eikö toopinkiaineet olleet tarpeeksi väkevää? Nautitiinko niitä liian myöhään?

Vai oliko haaleaan hernekeittoon sekoitettu jotain outoa maustetta, johon luksus-ravintola Iskerin keittoon tottuneet SKOlaiset eivät olleet tottuneet?

Mene ja tiedä, mutta ensi vuonna! Odottakaapas vaan! Olemme kauniimpia, viisaampia, parempia, kyykkäävämpiä..... tai sit ei.

Lue uusi Cäenpijca,
Siidä nawttija et wojj sä
liica...

Osta osakunnan arvosteokset

● SAVO-KARJALAINEN KARUSELLI

- OSAKUNNAN HISTORIA YKSISSÄ KANSISSA
- 144 SIVUA
- ILMESTYNYT VUONNA 1985
- TOIM. PERTTI ITRONEN JA ESA LAUKKANEN
- HINTA 40 MK

● OSAKUNNAN LAULUKIRJA

- EDUSTAA AKATEEMISTEN LAULUKIRJOJEN HUIPPUA
- 122 SIVUA
- ILMESTYNYT VUONNA 1988
- TOIM. IRENE KIESILÄINEN, PETTERI KIESILÄINEN, ULLA MAUSIKKA-OJALA JA LAURI OJALA
- HINTA 30 MK

-9-

KIPPEETÄ KAMAA...

LUKIJAPALSTAMME ELÄÄ JÄLLEEN VIREÄÄ KUKOISTUSKAUTTA ! ONKO
TÄMÄ MERKKI OPISKELIJOIDEN MAHDOLLISESTA AKTIIVISUUDEN
LISÄÄNTYMISESTÄ VAI ÄYLLISEN TASON LASKUSTA ? PÄÄTELKÄÄ
ITSE !

Heippa, Käk !

Olen sitä mieltä, että Matti
ja Teppo ovat tuelsiae.

t: yx aeluekaes.

Vast: sinulla on lukihaeirioe.

Mikä auto on transvestiittien suosiossa?

- Pontiac Trans Am.

Parahultaisin päätuumittaja,
Samilla oli kauhea krapula 5.2.1989.
Kuinka kommentoisitte tapahtunutta?

nimim. Jäitä hattuun

Vast: Itseaiheutettuun
päünsärkyyn...

Hyvä päätoimittaja,
Kuinka kommentoisitte
TYY:n kalenterin väi-
tettä, jonka mukaan
Osikselta ei ole is-
ketty ketään sitten
Kiinan kivisodan, tai
jotain sinne päin?

VAST: Tarttis tehrä jottai...

Arvoisa pääloimittaja,

Pitääkö lauantaissä munanhautojen
klubin kokouksissa olla omat munat mu-
kana?

Nimim. Ele on tärkein

VAST: ehdottomasti, naisjaoston
kokouksissa jopa sarjoittain.

-10-

SATU SIVUT...

SATU MUURAHAISESTA JA HEINÄSIRKASTA

Olipa kerran muurahainen ja heinäsiirkka. He olivat käyneet peruskoulua samalla luokalla ja olivat jo silloin hyvät ystävät. Vaikka he jatkoivat varsin erilaisia polkuja, he pysyivät hyvin läheisinä toisilleen.

Muurahaisen päästötodistus oli kohtalainen, keskiarvakin lähes seitsemän ja puoli mutta niinpä hänlukikin ahkerasti ja istui hiljaa tarkkaavaisena oppitunneilla. Peruskoulun jälkeen muurahainen haaveili lukiosta, mutta koska hänen vanha äitinsä ei enää pystynyt syöpänsä, rampautumisensa, raihnaisuutensa ja ikäloppuisuutensa takia kamppailemaan työmarkkinoilla nuoria ylioppilasia ja merkonomityttöjä vastaan, muurahainen tunsu velvollisuudekseen käydä töihin voidakseen elättää äitinsä, joka hänet oli niin lempeästi ja rakastaen kasvattanut. Kertaittuaan pari vuotta peruskoulun oppikirjoja hän kuitenkin alkoi käydä iltalukiota.

Heinäsiirkka sen sijaan ei vauvautunut käymään edes koulua loppuun, vaan haki sosiaalitoimistosta ruokarahaa ja osti sähkökitaran. Päivisin hän istui hattu vierellään torin kulmalla ja soittelee isävainansa huuliharppua tienaten muutaman kymppin päivässä. Ne rahat hän sitten iltaisin sijoitti olueeseen milloin ei ollut soittokeikalla kavereitensa kanssa, jolloin kapakka tarjosi oluet. Aina tuottoisan keikan jälkeen Heinäsiirkka jätti huuliharpan soittelemisen ja joi päivisinkin.

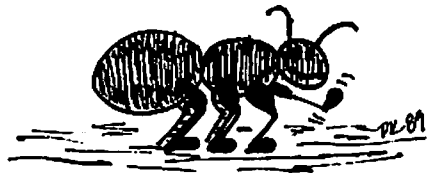
Heinäsiirkka oli suosittu tyttöjen keskuudessa; hän oli vetävän näköinen ja tienoon taitavin kitaristi. Itse asiassa hänestä liikkui sellainen legenda, että rakastellessaan hän soitti kitaraa varpaillaan, yleensä Hendrixiä, joskus Claptonin sooloja tai omia sävellyksiään.

ROK!

Muurahaisella taas ei ollut naiskokemuksia, sillä hän meni suoraan iltalukioon ja öisin hän opiskeli - mistäpä siinä aikaa olisi tytöille riittänyt!

Heinäsiirkka ja Muurahainen asuivat aivan naapurina vanhassa puutalossa ja he kävivät usein toistensa luona iltakahvilla. Keskustelu kääntyi lähes aina heidän elintapojensa erilaisuuteen. Pitkien mielipiteiden ja näkökantojen vaihtelun jälkeen Muurahaisella oli tapana todeta: "Niin, niin, olethan sinä nyt onnellinen, mutta entäpä kun olemme eläkeikässä?! Minä olen ollut monta vuotta insinöörinä ja taannut turvallisen vanhuuden itselleni, kauniille vaimolleni, ihanille lapsilleni, jotka ovat lahjoittaneet minulle monien lastenlasten riemun. Mutta sinä. Sinä vietät vanhuutesi varmasti vaivastentalossa." Eikä Heinäsiirkka koskaan sanonut tähän mitään. Hymyili vain onnellisena. Kului muutama vuosi ja Muurahainen valmistui ylioppilaaksi hyvin papeerein

Hän oli tavannut kauniin ja mukavan tytön, jonka hän tapasi uudestaan parin viikon päästä kotonaan, jonne hän oli tämän kutsunut kahville. Muurahainen oli varma, että tämä tyttö tulisi vielä hänelle vaimoksi ja synnyttäisi hänelle monta lasta.

Kävipä kuitenkin niin, että päivää ennen sovittua tapaamista Muurahainen kutsuuttiin sairaalaan katsomaan ystävänsä Heinäsiirkkaa, jonka maksakirroosi, haimatulehdus, sydänkohtaus ja aids olivat kaataneet sairastuoteeseen. Muurahainen kiiruhti heti ystävänsä luo ja näki tämän olevan hyvin kurjassa kunnossa. Järkyttyneenä Muurahainen sanoi: "Tämäpä sinulle lienee hyvä opetus. Nyt näit mihin huono elämäsi vei. Mutta nyt varmaankin alat sinäkin työnteon ja opiskelun, nuori kun olet vielä." "Voi Muurahainen" vastasi Heinäsiirkka "en minä enää mitään uutta elämää aloita. Tämä sairastuote on kylä myös kuolinvuoteeni. Mutta älä ole noin murheellinen puo-

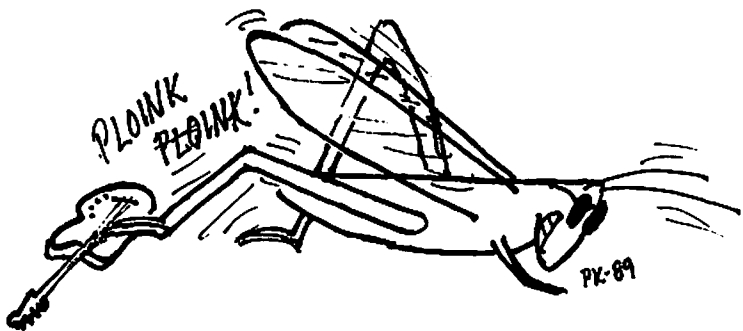
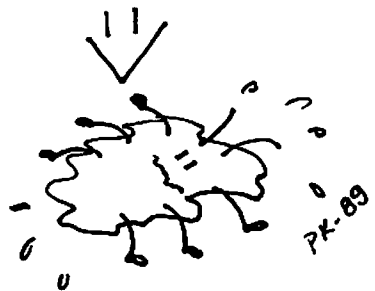
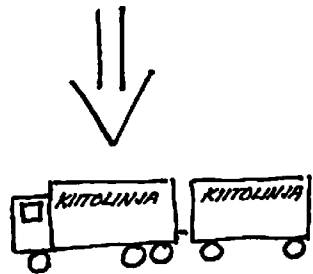
lestani. Tiedätkös, niin monta onnellista hetkeä ja ihanaa kokemusta olen saanut osakseni, ettei kai elämäältä enempää uskaltaisi toivoakkaan. On tullut minun aikani kuolla, mutta kuolen onnellisena." Tämän sanottuaan Heinäsirkka sulki silmänsä ja kuoli hymyillen.

Kävellessään hiljaa pois Muurahainen myönsi itselleen ettei Heinäsirkkan tapaa elää loppujen lopuksi niin kurja ollutkaan. Sitten hän rupesi ajattelemaan huomista ja kaunista tyttöä. "Kunhan luen itseni insinööriksi olen minäkin varmasti kovin onnellinen työni ja perheeni kanssa," hän pohti.

Seuraavassa kadunkulmassa Muurahainen jäi rattijuopon rekkakuskin 60-tonnisen ajokin alle, eikä häntä enää kadusta voinut erottaa.

SEN PITUINEN SE !!!!!!!

60,000
kg

KIÄH!

-13-

Taas yksi masentava sunnuntaipäivä oli koittanut. Perjantai- ja lauantai-ilta osakunnassa olivat jälleen olleet viikon kohokohtia.

Mutta ne sunnuntait! Sunnuntaisin ei ollut muuta tekemistä kuin seuraavan viikon demot ja muut harjoitukset. Nehän sujuivat jo rutiinilla niiden vinkkien avulla, jotka olin saanut edellisellä viikolla osakunnan päivystyksessä.

Lähdin maleksimaan kaupungille ja sattumalta eksyin yhdestä ovesta sisään. Huomasin oven toisella puolella olevan paljon ihmisiä jonottamassa jotakin. Viime Leningradin reissu tuli mieleen, joten jäin itsekkin jonottamaan. Jono eteni ja tulin luukulle, jossa kopinhaltija rahasti minulta 25 markkaa eikä edes kiittänyt. Jono eteni jälleen ja sitten olinkin istumassa isossa, hämärässä salissa. Salin etuosasta alkoi kuulua melua ja näkyä outoja väri-ilmiöitä. Tarkensin katsettani ja huomasin olevani sunnuntain elokuvanäytöksessä. Elokuvassa inhottava italiaano popsi kultakaloja. Ei naurattanut ollenkaan. (Lopussa hänet kyllä jyrättiin sementtiin, kiäh, kiäh.)

Elokuva loppui. Laahauduin ihmismassan mukana ulos ja aloin miettiä mitä tekisin. Hortoilin ympäri kaupunkia ja avasin erään oven, kävelin rappuset ylös ja tajusin saapuneeni johonkin outoon ravintolaan. Istuin pöytään ja tarjottuja pyysi tilauksen. Tilasinpa olutta.

Ostosmatka, golfmatka, oopperamatka? Jalkapalloa, jazzia, jäähkiekkoa?

SKO vie Sinut paikan päälle!

Pyörittelin pulloa kädessäni, kun huomioni kohdistui etikettiin - siinä luki: OLVI EXPORT. Sehän oli Olvin A-olut-tal Ajattelin itsekseni, että paikka-han oli aivan okei.

Pullon juutuani tilasin toisen. Tarjoilija varmensi tilaukseni kysymällä: "Olvin keskioluttahan sen piti olla?" MITÄ??!! En ollut uskoa korviani. Saa-ko täältä muka Olvin keskioluttakin? Aloin hokea tarjoilijalle: "Tottakai, tottakai, nimenomaan, nimenomaan, kylä, ehdottomasti!" Toinen pullo ei riittänyt kuin pariiksi minuutiksi, joten tilasin lisää ja lisää keskiolutta. Viidennentoista pullon jälkeen sekosin laskuissa ja tunsin olevani vähintään 9. taivaassa. Masennukseni oli täysin kadonnut ja tunsin olevani elämäni kunnossa. Olisipa nyt jokin tentti, niin selviäisin siitä aivan suvereenisti. Harmikseni muistin, ettei maanantai-aamuisin kello 00.20 pidetä mitään tenttejä. Kello 01.00 tarjoilija pyyminua ystävällisesti lähtemään kotiin ja päästyäni sinne vajosin rauhalliseen uneen.

Aamulla herättyäni olo oli rautainen. Aamupäivän luennot menivät nopeasti ohi. Niiden jälkeen aloin kerrata edellisen illan tapahtumia. Mukavat muistot täyttivät mielen ja päätin mennä seuraavana sunnuntaina samaan paikkaan uudestaan. MUTTA !! Kamalaa, en muistanut ollenkaan, missä edellisenä iltana olin ollut. Mitä tekisin? Kuka voisi auttaa minua tällä hädän hetkellä? En keksinyt ongelmaani muuta ratkaisua, kuin kir-

joittaa tämä tarina KÄK-lehteen ja toivoa, että herra päätoimittaja tai joku lehden lukija voisi minulle kertoa, missä tämä taivaallinen ravinola sijaitisi. Vastaukset pyydän toimittamaan minulle herra päätoimittajan välityksellä, jotten joutuisi enää viettämään yhtään onnetonta sunnuntai-iltaa.

nimim. "Täytyykö käydä sukupuolen-
vaihdosleikkauksessa, jotta
pääsisin osakunnan naisten-
kerhoon sunnuntaisin!"

UUSI OSAKUNTA..

Nyt se on sitten totta. Kymenlaaksolainen osakunta on nähtynyt päivänvalon Turussa.

Ajatus on kytynyt jo kuusi vuotta. Sen leimahtaminen liekkiin on herättänyt ristiriitaisia tunteita: skismaa, tyytyväisyyttä, hermostuneisuutta, innostusta, yllättävää ärtymistä...listaa voisi jatkaa loputtomiin. Joilllain tahoilla on jopa oltu jostain kumman syystä jopa vahingoniloisia. Ilmeisesti siksi, että kuvitellaan uuden osakunnan perustamisen jotenkin merkittävän SKO:n hajoamista. Täysin käsittämätön ja perusteeton kuvitelma; kehotankin moisesa harhaluulossa olevia korjaamaan käsityksiään. Uuden osakunnan synty merkitsee turkulaisen osakuntaelämän ja -laitoksen laajenemista ja vahvistumista, sillä saammehan toivon mukaan nyt osakuntatoiminnan piiriin niitä opiskelijoita, jotka ovat jättäneet liittymättä osakuntaan "oikean" maakuntayhteisön puuttuessa. Nimittäin uskon vakaasti, että on edelleenkin olemassa maakuntahenkisiä ihmisiä, olkoonkin, että syntyperään ei juuri kiinnitetä nykyisin huomiota.

Kymenlaaksolainen osakuntamme on tällä hetkellä taatusti pienin ja nuorin osakunta Suomessa. Toiminnallista suunnitelmaakaan ei ole vielä laadittu, mutta toistaiseksi toiminta tähtää yksinomaan olemassaoloon ja yhteenkokoontumiseen erilaisten mielenkiintoisten aktiviteettien merkeissä, joista jotkut tulevat olemaan vanhoja ja hyväksi havaittuja (Olvi); muuten todettakoon, etteivät perinteet vielä velvoita eivätkä rasita.

Muihin osakuntiin luomme tietenkin diplomaattisuhteet ensi tilassa: vierailuja on odotettavissa puolin ja toisin, ainakin toivomme niin.

Mitä tunnuksiimme tulee, nauhamme tulee olemaan mustaharmaa kaksikenttäinen pirtanauha; jos jollakulla on jotakin tätä nauhamallia vastaan, puhukoon nyt tai vaietkoon ainiaaksi. Varsinainen logomme on vielä suunnittelun alla joten ei siitä sen enempää.

Halusittepa sitä tai ette, Turun Kymenlaaksolainen osakunta on nyt tosiasia; sanokaa vain Kym0,näin tuttuja kesken...

Turun yliopiston
Kymenlaaksolainen osakunta
Yo-talo B 216 20510 TKU

ROISI SIVU...

ROK!

-Huhutaan että...

- Närpiön leipä ja metalli olisi ollut talviunessa. Osakunnassa leijuvista ha-juista päätellen pihka-tappi on jo alkanut irrota.
- Ranskalainen keittiö ja venäläinen kulttuuri kohtasivat vuosijuhlissa; ruokailun aikana laulettiin nimittäin: "bashka haishee Nevan rannalla."
- Hallitukselle on annettu aihetta potkuhousujen oston. Asialla ovat olleet Vele & Katja, Kalevi & Annamari ynnä Antti A. & Maikku. Onnea!
- Kohma Team voitti SKO OPEN - kyykkämestaruuden promillen mitalla. "Kisan jälkeisestä ÖFN-Björnjaktista emme siten paljoa muistakaan" totesivat iloiset punanuttuiset ja -nenäiset häppäveikkomme.
- Kuraattori koki tangon taikaa polkupyörän ohjaus-tangon katkettua ylättäen kesken ajon. Rok!
- Kesälahti vapisee: SKO viettää legendaarisia kesäpäiviään siellä...
- Hesburgerilla on ollut Happy Hour: Nupponen osti tarjouksesta kerroksen ja kokiksen saaden piru vie kaksi yhden hinnalla. Myyjäharjoittelijan moka, hähhhhhhää...
- KymO:n kuraattori otti kahden päivän tyräntyrkkäyksen; kurin-pitovaliokunta tutkii asiaa...
- Joukko juopuneita M. Agricolan kukittajia nähty hiippailemassa Tuomiokirkon liepeillä...
- Kun ponuun sotketaan oriveteläistä, saadaan muhu osakuntacocktail...

HELSINGIN YLIOPISTON KIRJASTO
 Suomen ISDS-keskus
 Teollisuuskatu 23
 00510 HELSINKI
 Puh. 90-708 4306
 TURUN YLIOPISTO
 SAVO-KARJALAINEN OSAKUNTA RY
 REHTORINPELLONKUJA 4-6
 20500 TURKU

Helsingissä 3.10.1988

Arvoisa julkaisija

Unescon toimesta on perustettu kansainvälinen kausijulkaisu- ja koskevien tietojen rekisteröintijärjestelmä ISDS (International Serials Data System). Sen tavoitteena on aikakauslehtien, sanomalehtien ja sarjojen kansainvälisen rekisterin luominen. Jokaiselle lehdelle ja sarjalle annetaan oma numerotunnus, kansainvälinen standardinumero ISSN (International Standard Serial Number). Rekisteriä kehittää ja ylläpitää Pariisissa sijaitseva kansainvälinen ISDS-keskus. Suomessa järjestelmää hoitaa Helsingin yliopiston kirjasto, jonne Opetusministeriön toimeksiannosta on perustettu Suomen ISDS-keskus.

Kausijulkaisunne KKK

on saanut kansainvälisen kausijulkaisutunnuksen

ISSN 0786-0315

Huom!

Pyydämme Teitä ystävällisesti huolehtimaan siitä, että tämä ISSN-tunnus painetaan näkyviin kaikkiin julkaisunne ilmestyviin numeroihin.

Pyydämme Teitä myös lähettämään yhden näytekappaleen julkaisustanne Suomen ISDS-keskukseen.

Kunnioitavasti _____

Marjaliisa Anttonen

Käytä kondomia, etteivät kätesi saastu

Elämä jatkuu. Ja loppuu. Osakunnissa.
Ah, Blues. Woke up this morning.
En herännyt
Saati nukahtanut

Dokumenttia
klo 08.30 tammikuun 17. päivä
kuten edellä on mainittu
ja olen tehnyt töitä
annoin pikkusormen
ja join käden

Rasvamaksa, sydäninfarkti
merkkejä siitä että olen elossa
Vielä.

Osakunnissa
on se sen arvoista
Eläkää.

KÖHMA - ORVOKIT !

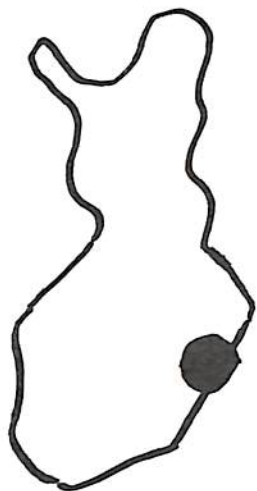
"Mukaan pääsi joukko tyhjäntoimittajia ja velvollisuuksiaan unhottavia nahjuksia"

Kuka muu hieroisi
koko seuran?

Hesäpäivät

KESÄLAHDELLA

14. - 16. heinäkuuta!

Kesälahti on kaunis
kesäinen keski-Kar-
jalan kunta!

"Minä lähdän
Pohjois-Karjalaan,
vaihdan farkut verkkarihousuun..."

ILMOITTAUDU JO!